

Arrest

nr. 89 093 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 20 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M.-C. FRERE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De nood aan bescherming, geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Te dezen wordt niet betwist dat verzoekers de Kosovaarse nationaliteit bezitten, zodat de toetsing dan ook moet geschieden ten aanzien van Kosovo.

2. Verzoekers voeren ten aanzien van Kosovo een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoekers brengen geen afdoende argumenten aan dat aantonen dat ze geen toegang zouden hebben tot een daadwerkelijke bescherming van hun nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. Ze beperken zich louter tot een selectieve lezing uit de Eligibility Guidelines van het UNHCR, doch weerleggen hiermee geenszins de pertinente conclusie aangaande de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden die de commissaris-generaal afleidt uit de uitgebreide en gedetailleerde landeninformatie, die gesteund is op onderzoeksresultaten uitgevoerd door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar. Deze verwijzing volstaan aldus niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekers menen te vrezen.

In zoverre verzoekers kritiek uitoefenen op de procedure voorzien in artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, tonen ze geen belang aan daar de bestreden beslissing door de commissaris-generaal werd genomen in toepassing van zijn bevoegdheid vervat in artikel 57/6, §1, 1° juncto artikel 52/2, §2 van de vreemdelingenwet.

In zoverre ze aan de hand van een arrest van de Franse Raad van State en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorhouden dat Kosovo geen "veilig herkomstland" is, wijst de Raad erop dat deze arresten geen bindende precedentswaarde hebben.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing aangaande de psychische problemen van verzoeker, stelt de Raad vast dat verzoekers deze in hun verzoekschrift niet weerleggen. Dit motief blijft dan ook staande, dewelke de Raad beaamt en overneemt.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het herhalen van bepaalde in hun verzoekschrift aangehaalde argumenten.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER